

[Jørn Jespersen]

Jeg synes, det var meget interessant, hvad hr. Jørgen Estrup sagde om, at man gerne ville medvirke positivt i udvalgsbehandlingen og prøve at finde andre veje til at løse det problem, som et så stort flertal i Folketinget er enig om rent faktisk eksisterer. Det blev bl.a. nævnt, at man kunne overveje at skærpe boligministerens instrumenter – jeg tror, det var sådan, hr. Jørgen Estrup sagde – med henblik på at lægge et pres på nogle kommuner, som hidtil ikke har levet op til deres ansvar.

Jeg hører debatten sådan, at der er et flertal i dag for trods alt at gøre noget fra Folketingets side for at løse dette problem. Det synes jeg er det afgørende. For SF har målet med at fremsætte dette forslag været at få sat en debat i gang og få taget initiativ i en proces, der kan sikre, at Folketinget – meget gerne i denne samling – gør noget konstruktivt for at skabe et mere ligeligt boligtilbud i de enkelte kommuner og for at sikre, at de sociale forpligtelser bliver mere jævnt fordelt. For os er der absolut ingen religiøse ting vedrørende midlerne, og vi vil meget gerne gå ind i en debat med det flertal, der nu har vist sig, for at gøre noget for at løse problemet.

Boligministeren (Kofod-Svendsen):

Der er et par af de stillede spørgsmål, som jeg vil knytte et par kommentarer til.

Hr. Baadsgaard spurgte mig om, hvor forpligtende møderne med borgmestrene i kommunerne var. Det er ikke for at drikke kaffe, at vi er kommet sammen, men for virkelig at drøfte de problemer, der er forbundet med at få en varig bolig i indeværende år for 5.500 flygtninge, heraf ca. 800 familier, ca. 4 i hver, det er godt 3.000, og så en 2.500 enlige. På de tre møder, jeg har været til, har vi mødt et positivt engagement fra borgmestrenes side. De har sagt, at de ville tage det spørgsmål op i deres kommunalbestyrelser, og det har de også sagt offentligt.

I Frederiksborg Amts Avis kunne man f.eks. læse, hvad Slangerups borgmester sagde efter, at jeg havde været til møde i Frederiksborg Amt. Det er min plan i løbet af indeværende år at nå ud til alle kommuner, en naturlig måde vil være en kommuneforening inden for et amt f.eks., og at vi får opstillet, skal vi sige nogle moralske mål. Jeg tror, at det ved en konstruktiv og intensiv dialog, altså, at det bliver mere

end snak, virkelig vil betyde en positiv integration.

For mig er det meget vigtigt, at vi får en bred folkelig accept og opbakning af løsningen af flygtningenes bosætningsproblem. Denne folkelige forståelse lægger jeg virkelig vægt på. Jeg vil også prøve at fremme den ved offentlige møder i forlængelse af, at jeg har været til møde med borgmestre og socialudvalgsformænd, eller hvem der nu måtte deltage, det kan variere lidt fra møde til møde. Jeg kan selvfølgelig ikke give nogen tal her.

Jeg har fuld respekt for det kommunale selvstyre. Det, der bare er væsentligt for mig at få understreget på de møder, er, at alle kommuner har en forpligtelse, at alle kommuner er med til at løse opgaven, og at det virkelig bliver drøftet ved et fælles bord, hvor jeg på forhånd har udsendt materiale, som siger noget om, hvordan kommunerne har løst opgaven i den foregående periode, og hvilke opgaver der nu påhviler dem. Det tror jeg vil have en meget positiv virkning.

Så kan jeg sige, at jeg også har været i kontakt med private grundejere. De private udlejerorganisationer vil i nærmeste fremtid iværksætte en informationskampagne over for medlemmerne med henblik på at motivere disse til at øge udlejningen til flygtninge. Det er nemlig væsentligt for mig, at det ikke alene bliver den almennyttige sektor, men også de forskellige andre boligtyper, der er med til at løse den boligsociale opgave.

Her kan jeg heller ikke sætte tal på, men det, at man fra ledelsens side går positivt ind i et samarbejde, er godt. Man har bl.a. fra de private udlejerorganisationers side ønsket at få oprettet et kontaktorgan med repræsentation fra Boligministeriet, Dansk Flygtningehjælp, Landsforeningen af Ejer- og Udlejningsejendomme og Fællesforeningen af Jyske Grundejerforeninger, for at man gennem drøftelser i dette kontaktorgan kan holde hinanden orienteret om flygtningenes boligsituation og behovet for en indsats fra de private udlejerers side. Det mener jeg er udtryk for et engagement. Det skal selvfølgelig stadig pågå, for det er ikke en opgave, man har løst i 1987 og i 1988. Der kommer også 1989 og 1990, men det er først og fremmest en positiv holdning i befolkningen, som er så afgørende.

Hermed håber jeg at have ydet lidt bidrag til det, den socialdemokratiske ordfører nævnte.